

El drama que s'amaga darrere d'«Alcarràs»

La premiada pel·lícula de Carla Simón reivindica un ofici de pagès envellit i actualment llastat per uns preus de mercat que redueixen els beneficis i amenacen el relleu generacional

Simón, en un moment del rodatge de la pel·lícula | Europa Press

Carla Simón ha fet història en el **cinema** català amb un retrat del camp de Catalunya que ha focalitzat en **Alcarràs**, municipi pagès que viu majoritàriament de la fruita. Els presseguers dels rodals d'aquesta localitat del **Segrià** són el decorat d'una història familiar que exposa una realitat més genèrica sobre la pagesia catalana i les convulsions sofertes amb el pas dels anys i que han posat en escac bona part d'aquest sector. La família Solé, dedicada durant més de 80 anys al negoci del préssec, es reuneixen per darrer cop abans que els fruiters siguin substituïts per una "plantació" diferent, la de plaques solars que li canviaran la fesomia al territori i enterraran l'activitat de pagès.

Alcarràs és un **drama rural** rodat en un mas del Baix Segre amb actors i actrius no professionals que s'interpreta com la reivindicació de la **identitat d'una professió**, la pagesia tradicional, i que reflexiona al voltant d'un món que necessita ser auxiliat i que denuncia invisibilitat i menysteniments de la ciutadania i les institucions. Les manifestacions del sector que han omplert els carrers de moltes ciutats catalanes troben en aquesta obra premiada amb l'Os d'Or de la Berlinale un aliat per agitar la bandera de l'ofici i insistir en la seva importància en tant que agent alimentador de la societat.

Els crims d'alerta dels pagesos fa temps que van començar a sentir-se per la progressiva minva de puixança. Catalunya ha perdut en els darrers 27 anys més la meitat d'agricultors i ramaders, i les dades ho demostren. El sindicat **Unió de Pagesos** hi posa números: el país tenia l'any **1994** un total de **50.938 pagesos** censats, i el **2021** se'n van comptabilitzar **22.836**, el que suposa una reducció del 55,2%. A aquest problema s'hi afegeix que el sector agrari s'està **envellint** perquè "els professionals han vist que els marges per guanyar-se la vida cada cop són menors", assegura **Joan Caball**, el coordinador general del sindicat. Dues dades més revelen aquest problema: el 41% dels pagesos en actiu tenen més de 65 anys i només el 9,5% en tenen menys de 41.

En aquesta tessitura també parla **Miquel Serra**, exalcalde d'Alcarràs i pagès des de fa quatre dècades, que explica que el lliure mercat està llastant les possibilitats de viure de la terra: "Els preus que pactàvem fa 40 anys per la fruita són els mateixos que s'estan acordant ara", assegura. Aquesta davallada de beneficis obliga a dues decisions per mantenir la feina: **optimitzar recursos** i ampliar la **superfície de cultiu**.

Els joves no veuen futur en la pagesia

Si abans una família vivia dels guanys de cinc hectàrees, ara aquesta extensió s'ha de triplicar, com a mínim, de manera que **l'empresa familiar ha quedat majoritàriament com un record del passat**. "A la pel·lícula es veu una família que cull fruita. Això ho havia viscut a casa, però ara és estrany veure aquesta imatge en camps de fruita", diu Serra, que alerta d'un altre problema que també apunta Caball, les dificultats de **relleus generacionals**.

[noticiadiari]2/215534[/noticiadiari]

La incorporació de joves al camp és difícil pels esforços que veuen en menar una vida de pagès amb beneficis reduïts i una lluita contra els elements, climatològics i del mateix sistema del negoci, **controlat per grans superfícies**. Alguns pagesos han preferit, a voltes, **deixar la fruita als arbres i no collir-la o fins i tot arrencar-los i enterrar-los** perquè la venda no els hi surt a compte o fins i tot hi perden diners. Aquesta situació porta a un abandó que és aprofitat per grans **oligopolis**, que a poc a poc van entrant en el sector primari

Els pagesos confien que el film de Simón ajudi a posar la pagesia al mapa d'Europa i també de Catalunya. Pagesos i ramaders es queixen de l'oblit de les grans ciutats envers la ruralia i la feina al camp i a les granges. El batlle d'Alcarràs, **Jordi Jané**, creu que la feina de la pagesia pren rellevància amb aquesta llorejada pel·lícula, **un actiu que se suma a un orgull de ser lleidatà**.